

SEL

EVA MORAAL

Eva Moraal (Schiedem, 1982) Maassluis'te büyüdü. Rotterdam Erasmus Üniversitesi'nde Toplum Tarihi okuyan yazar daha sonra NIOD Enstitüsü Savaş, Holokost ve Soykırım Araştırmaları ve Amsterdam Üniversitesi'nde doktorasını tamamlamıştır. *Sel* yazarın ilk kitabıdır. Tarihe olan ilgisi göz önünde bulundurulduğunda bu kitabın bir distopyaya dönüşmesinin çok doğal olduğuna inanmaktadır.

HAMİDE KOYUKAN

Ankaralı olan Hamide Koyukan 1964 yılında doğdu. Halen Berlin'de yaşıyor. 1992 yılından bu yana İngilizce ve Almancadan Türkçeye çeviri yapmaktadır. Kurulduğundan bu yana Kitap Çevirmenleri Meslek Birliği (ÇEVBİR) üyesidir. Çevirilerinden bazıları: *İki Komite İki Kıtâl* (1994); *Yıldızın Saati* (1995); *Felsefe Öyküleri* (1996, 1998); *Peter S. Beagle'ın Düş Dünyaları* (1999); *Sümer Mitolojisi* (1999); *Ölümcül Öyküler* (1999); *Gödel, Escher, Bach: Bir Ebedi Gökçe Belik* (2001, 2011); *Tarih Sümerde Başlar* (1999, 2003, 2014); *İşkencenin Tarihi* (2001, 2003); *Sümerlerin Kurnaz Tanrısı Enki* (2001); *Mevlânâ (Geçmiş ve Şimdi, Doğu ve Batı)* (2010); *Münih'e Kadar 6 Mezar* (2012); *Tarırlar Doğduklarında* (2012); *Bizans* (2013).

Sel

© 2015, Büyüklü Fener Yayınları

Overstroomd

© 2012, Lemniscaat, Rotterdam, The Netherlands Metin © 2012, Eva Moraal

Kitabın tüm yayın hakları Kalem Ajans aracılığıyla Alfa Basım Yayımlı Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.'ne aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında hiçbir yöntemle çoğaltılamaz.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni M. Faruk Bayrak

Genel Müdür Vedat Bayrak

Yayın Yönetmeni Jülide Kışlalı Raca

Çeviren Hamide Koyukan

Editör Özgür Batur

Kapak Tasarımı Elif Çepikkurt

Sayfa Tasarımı Müge Günbaş

ISBN 978-975-252-181-0

1. Basım: Ekim 2016

Nederlands
letterenfonds
dutch foundation
for literature

Bu kitabın çevirisine katkılarından dolayı
Hollanda Edebiyat Fonu'na teşekkür ederiz.

Baskı ve Cilt

Melisa Matbaacılık

Çiftehavuzlar Yolu, Acar Sanayi Sitesi, No: 8, Bayrampaşa-İstanbul

Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

Sertifika no: 12088

Alfa Basım Yayımlı Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Alemdar Mahallesi, Ticarethane Sokak No: 15 34110 Cağaloğlu İstanbul

Tel: (0212) 511 53 03 Faks: (0212) 519 33 00

www.alfakitap.com - info@alfakitap.com

Sertifika no: 10905

EVA MORAAL

SEL

Çeviren:
Hamide Koyukan

*Bir gök gümbürtüsü duydum, kükreyerek uyardı
Bütün dünyayı yutabilecek dalganın gümbürtüsünü duydum
(...)*

*Kime rastladın benim küçük sevgilim?
(...)*

*Genç bir kıza rastladım, bir gökkuşağı verdi bana
Aşkla yaralanmış bir adama rastladım
Nefretle yaralanmış bir başka adama rastladım
Gürül gürül, gürül gürül, gürül gürül
Gürül gürül bir yağmur boşalacak.*

Bob Dylan, "A hard rain's a-gonna fall" adlı şarkısından

birinci bölüm

tamadres.com

NINA

DBS alarmı. Giderek yükselen, insanın beynine işleyen bir ses, kalkmaktan başka çare yok. Mümkün olduğunca geciktirmeye çalışıyorum bunu ve yastığı başımın üstüne çekiyorum. Yatakta biraz daha kalmayı elbette beceremiyorum.

Ayaklarımın yere değmesiyle birlikte ses kesiliyor.

Saat tam olarak yediyi iki geçiyor. Pazartesi sabahı. El bilgisayarımın durduğu çalışma masama gidiyorum. Ekranda ilk beliren, burnunun dibine düzinelerce mikrofon dayanmış babam oluyor. Yüzüne yatıştıran bir gülümseme yerleştirmiş: Her şey yolunda, millet, her şey kontrol altında.

Program canlı mı diye bakıyorum. Canlı.

Öyleyse bu gece eve gelmez. Zaten yuttuğum o kadar uyku hapından sonra, gelse de duymazdım. Ellerimle buz tutmuş kollarımı ovuşturuyorum, banyoya dalıp üstümü çıkariyorum. Duşun altına giriyorum, algılayıcıların beni fark etmesiyle, su boşalıyor.

“Daha sıcak!” diyorum.

Sıcak suyun yüzümden, şimdiden ıslanıp sırtıma yapışmış uzun saçlarımdan aşağıya akışına bırakıyorum kendimi.

Orada öyle sessizce, kendime sarılmış duruyorum. Bugün yeni okuldaki ilk gün. Altı uzun aydan sonra.

Vücudumdan itirazlar yükselmeye başlayınca, duştan çıkıp Maria'nın benim için koyduğu havluyu alıyorum. Odama döndüğümde, Dijital Bilgilendirme Sistemi'nin kırımızı uyarı lambasının yanıp söndüğünü görüyorum. Geç kaldım.

Giysilerimi çabucak üstüme geçiriyorum: Kot pantolon, tişört ve kazak. Hâlâ ıslak saçlarımla aşağı iniyorum. Ev kocaman ve boş. Isa'nın kapısının önünden başımı çevirmeden, sessizce geçiyorum.

Mutfakta, Yaş hizmetçimiz, Maria kahvaltı hazırlamakla meşgul.

“Nina.” Gülümsemesi hep sıcak, hep içten. “Günaydın!”

“Günaydın,” diye mırıldanıp kahveme uzanıyorum. Duş almak pek işe yaramadı.

“Annem nerede?”

“Bayan Brandsma uyuyor daha.”

Ben de başka bir şey beklememiştim zaten.

Erik, babamın ikinci şoförü, giriyor içeri, ellerini mutfak masasına dayayıp bana bakıyor.

“Tramvayla gitsem, olmaz mı?”

Başıyla “olmaz” diyor. “Babanın talimatları yeterince açık.”

“İyi ya, gidelim öyleyse.” Kahvemi bir dikişte bitiriyorum.

Dışarısı soğuk. Daha kasım ayındayız, ama ortalık günlerdir ayaz. Çimlerin üstü ve bizi KTİ'nin kalanından ayıran yüksek demir parmaklıkların uçları kalın bir kar tabakasıyla örtülü. Yüzme havuzunun üzerindeki açık mavi branda ağırlıkla çökmüş ve annemin gül ağaçları beyaz ağırlığın altında iki büklüm olmuş.

Kar sudur. Daha da fazla su. Öldüren, her şeyi boğan su.

Gelecek hafta hava yine dönecek. Son birkaç onyılın ikinci Büyük Sel Felaketi'nden bu yana bölgeler arası hava trafiği bile neredeyse durdu. Havaya artık hiç güvenilmiyor, özellikle de aralıksız yağın sağanaklardan sonra pilotların görüşünü engelleyen kalın sis tabakası nedeniyle.

Erik önden, babamın spor arabasının durduğu garaja giriyor. Yirminci yüzyıldan kalma eski bir model işte, hâlâ benzinle çalışıyor. Babam bunu ara sıra kullanır, ama asla uzun mesafeler için değil. Çünkü değerli arabasının zarar görmesinden korkar.

Hemen yanında, çoğu araç gibi elektrikle çalışan ikinci makam arabası var.

Erik kapıyı tutuyor benim için. Arabanın camları karartılmış. Ben dışarısını görebilirim, ama insanlar içeri göremez. Önceden bunu hoş ve heyecan verici bulurdum. İsa'yla, iki Kapalı Toplum'un dışında gizli Yaş görevlerimiz olduğu oyununu oynardık. Şimdi kimse beni göremediği için memnunum.

Erik arabayı garaj çıkışına doğru sürüyor ve kapı görevlisi Frank'le EB'si üzerinden konuşuyor.

İlk engel aşıldı.

Mahallemizden geçiyoruz. Eski Kuru arkadaşlarım aileleriyle birlikte burada ve KT2'de oturuyor; gürültülü kameraları ve başka güvenlik düzenekleri olan yüksek parmaklıkların ardında. Uzakta, alışveriş merkezinin tam önünde, göz alıcı cam duvarıyla yeni dijiskop parıldııyor.

Parktaki kum havuzunda çocuklar oynuyor.

KTİ'nin çok sıkı güvenliklı kapısına yaklaşıyoruz. Kuru polislerden biri kulübesinden çıkıyor. Kırmızı üniforması beyaz yüzünü daha da soluklaştırıyor.

Erik camı açıp taranması için pasaportunu gösteriyor. Adam başıyla onaylıyor ve arkadaşı kapıyı açarken bir adım geri çekiliyor. Dışarıya, sular altında kalan dünyaya çıkıyoruz. Okul Birinci Mahalle’de, bölgemizin merkezinde yer alıyor. Birinci Büyük Sel Felaketi’nden beri dünyamızı oluşturan beş bölgeden en küçüğü bu. Çok uzağa gitmemiz gerekmediğinden en kötü durumdaki yerlerden kaçınabiliriz: evlerin artık oturulmaz olduğu, yerlerine suni yükseltiler üzerine dikilmiş gri kocaman blokların dikildiği, suya yakın varoş mahallesinden.

Caddede telaşlı insanlar kamburlarını çıkarmış sağa sola koşturup duruyorlar. Bu korkunç havada kimse uzun süre dışarıda kalmak istemiyor. Tek tük bisikletlilerden biri önümüzden geçiyor; buz tutmuş sokaklarda cesaret ister bu. Kuru polisler ortalıkta dolanıyor, küçük gruplar halinde kavşakları gözlüyorlar. “Zarbo” ya da “kırmızı turp” diyor Yaşlar, Kuru düzen koruyucularına. Kendimi dikizliyor gibi hissediyorum. Yine de diji-kalemim ekranın üstünde otomatik olarak gidip geliyor. Yüzler, şekiller ve duruşlar çiziyorum. Beni sakinleştiriyor bu.

Yeni okulda gerçek ismimi kullanmamam gerekiyor. Bu çok riskli. Yani ben Nina Brandsma değil, Nina Bakker'im. İçimden sürekli olarak tekrarlıyorum: “Nina Bakker, ismim Nina Bakker.” Babam paranoyak. Er ya da geç dilimin sürceceğinden eminim.

Erik alçak bir binanın önünde duruyor, yeni inşa edildiği belli. Fırtınalara karşı koyabilecek bir yapıdan çok bir binalar yığını gibi görünüyor. Okulun avlusunda gruplar halinde gençler, kendi aralarında laflıyorlar. Kar bir kenara istiflenmiş. Birkaç kişi kartopu savaşı yapıyor.